

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangeliō depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

7. De Magorum adoratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59868](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-59868)

94 MEDITAT. DE VITA
esse angores & afflictiones pro peccatis
commisiss. 3. in flagellatione, ut docent,
quod & nos castigare & domare carnem
nostram debeamus. 4. in Coronatione,
ut doceat, quomodo animam nostram
serto virtutum coronare debeamus. 5. in
Crucifixione, ut instruat, quemadmodum
membra nostra ad observationem diuinorum
mandatorum alligare debeamus. 6.
in vulnero lateris, ut doceat cor nostrum
debere esse diuina caritate vulneratum.

DE ADORA-
TIONE MAGO-
RVM.
MEDITATIO VII.
EVANGELIVM.

Matth. 2.

VM ergo natus esset IE-
SUS in Bethlehem Iudee
in dieb. Herodis regis,
ecce Magi ab oriente ve-
nerunt Ierosolymam dicentes. Vbi
est, qui natus est rex Iudeorum? Vi-
dimus enim stellam eius in oriente,
& ve-

& venimus adorare eum. Audiens autem Herodes rex, turbatus est, & omnis Ierosolyma cum illo. Et cōgregans omnes principes sacerdotum & Scribas populi, sciscitabatur ab eis, vbi Christus nascetur. At illi dixerunt ei: In Bethlehem Iuda: Sic enim scriptum est per Prophetam: Et tu Bethlehem terra Iuda, nequaquā minima es in principibus Iuda: ex te enim exiet dux, qui regat populū meū Israēl. Tunc Herodes clam vocatis Magis diligenter didicit ab eis tempus stellæ, quæ apparuit eis: & mittens illos in Bethlehem, dixit: Ite & interrogate diligenter de puerō: & cùm inueneritis, renunciate mihi, vt & ego veniēs adorem eum. Qui cum audissent regem, abierunt: & ecce stella quam viderant in oriente, antecedebat eos, vsq; dū veniens staret suprà, vbi erat puer. Videntes autem stellam, gauisi sunt gaudio magno valdē. Et intrantes domum inuenerunt puerum cū MARIA matre eius, & procidētes ado-

xau-

A.
O.
VII.
M.
let IE-
Iude
egis,
te ve-
s. Vbi
Vi-
iête,
ve-

96 MEDITAT. DE VITA
rauerunt eum: & apertis thesauro-
suis obtulerunt ei munera, aurum
thus & myrrham. Et responso-
cepto in somnis, ne redirent ad H
rodem, per aliam viam reuersi sunt
in regionem suam.

FIGVRA.

3. Reg. 10.

REGINA Saba commota est
pientiae Salomonis fama, cum
pretiosis donis auri & aromatum ad
eum visitandum, dictisque donis hon-
randum venit.

PROPHETIAE.

Num. 24.

ORIETVR stella ex Iacob, & con-
get virga de Israël.

Esa. 60.

2. Surge illuminare Ierusalē, quia venit
lumen tuum, & gloria Domini super te
orta est, & ambulabunt gentes in lumine
tuo, & Reges in splendore ortus tui.

Ibid.

3. Omnes de Saba venient, aurum & thymum
deserentes, & laudē Domino annūciantes.

Psal. 71.

4. Reges Tharsis & insulae munera offi-
rēt, reges Arabi & Saba dona adducet,
& vivet, & dabitur ei de auro Arabia.

Psal. 59.

5. Omnes gentes, quascumq; fecisti veni-
ent, & adorabunt coram te Domine, &
glorificabunt nomen tuum.

CON-

VITA
thesam
a, aurum
ponsoz
ent ad H
uersi su
mota &
ma, ch
atumal
is hom
e confus
ia venit
super ti
lumini
tui.
e thui
uciates,
era offi
duces,
Arabia
sti veni
ne, &
ON-

CHRISTI PARS I. 97
CONSIDERATIONES.

In ingressu Christi Saluatoris in huc Punct. I.
mundum, quod solet etiam fieri magis Regibus & Principibus saeculi, cum possessionem regni vel principatus sui capiunt, ex omnibus mundi partibus aduenient legati, ut eum pro legitimo suo Rege & Domino agnoscerent & venerarentur. Et primo quidem ex caelesti Hierosolyma venerunt Angeli ad eum adorandum in praesepio, secundum illud Apostoli, Et cum iterum introducit primogenitum Heb. i. in orbem terra, dicit. Et adorant eum omnes angeli Dei. Deinde ex parte omnium corporum caelestium venit stella, ut suo splendore eum honoraret, & mundo patefaceret. Ex parte vero populi Iudaici, cuius praecipue causamissus erat Saluator, venere Pastores ad eum inuisendum; ac denique ex parte omnium gentium, tanquam earu priuinitiae hodie aduenire Magi cum muneribus ad eum adorandum, eum que in Dominum suum suscipiendum & inaugurandum. Hoc die eti annunciatore ceperunt gloriam Dei, & in omnem terram exiuit sonus eorum, cum Magis missa est stella, ut eos duceret ad praesepium, ut ab oriente in occidentem na-

E tiuitas

98 MEDITAT. DE VITA C

Dan. 2.

tiuitas huius noui Regis resplende Ex Oriente
Hodie paruulus ille lapis, qui abscondit ad
est de monte sine manibus, coepito totū mun
cere, & dominari, donec sua magni runt. Vbi
dine totum completeret mundum. sus infan
die deniq; sponsa Ecclesia ex gentilis tam lōg
congreganda inuenit suum dilectum caritatis
quem à Synagoga repudiatum, tem attraxerit
nec vñquam dimisit. pleni suauit

2. CONSIDERA mox post Salvatorem natum apparuisse in Orientem nouam insolite magnitudine lam splendoris, à multis, & maximè ab tribus Magis conspectam, qui tunc te poris erant gentiles, sed insigni sapientia clari & seduli signorum motuum cælestium obseruatores. Hi itaq; via la, vbi diuina inspiratione cognouerunt illam esse, de qua olim Baalam vano natus dixerat. Orientur stella ex Iacob consurget vinga de Israël incredibiliter plena (verisimile enim est eos singulariter huius cælestis Regis videndos pro suis desiderio) ex Oriente cū multis donis ad cū quærendū discesserunt. Conuenienter autē venerunt ex Oriente, vt qua orbis parte, est ortus diei & lucis, ab eadem quoq; initium esset luminis fidei, quo omnes homines venientes in hūc mundū illuminari debebāt.

Ei

Num. 24.

VITA CHRISTI PARS I. 99
resplende Ex Oriente quoq; venerūt; nam cū ve-
qui absit nerint ad annunciatū ortū noui solis
s, cœpito totū mundū lato hoc nuncio illustra-
ua magni runt. Vbi potes cogitare, quo modo Je-
ndum. sus infantulus, existēs licet in præsepio,
ex genti è tam lōginquis regionib. funiculis sue
n dilectu caritatis horū sanctorū Magorū corda
cum, tem attraxerit. Vnde & diuina consolatione
pleni suauissimè inter se confabulando
post Sal & desiderium cælestis partus videndi
Oriente accendendo, totum iter confecerunt.
3. CONSIDER A, quomodo stel-
la, postquam Māgis in Oriente appa-
ruerat, postea disparuerit, & amplius cō-
specta non sit. Itaq; magna fide recta in
Iudeam iter direxerunt versus Hiero-
solymam, vbi sperabant se vel nouum
hunc Regem inuenturos, vel saltē cer-
tiores de co reddendos. Id quod permi-
sit diuina prouidentia certis de causis.
Primò, vt Magi iam cælestibus signis
commoti, doctrina Prophetarum &
Doctorum, qui in illa vrbe erant, ma-
gis confirmarentur. Secundò, vt ad-
uentus Christi promulgaretur in vrbe
regia, omnesque intelligerent vatici-
nium de loco Nativitatis Christi im-
pletum. Tertiò, vt studio & diligentia
horum Magorum, coadminaretur i-
gnauia & negligētia Iudeorum. Illi

D 2 enim

100 MEDITAT. DE VITI
enim summa sollicitudine quærebant
Christum ; hi vero, ad quos maxime
pertinebat, omnem curam de eo qua-
rendo abiecebant. Quartò, ne ludi
dum Christum non receperunt, p-
tendere possent excusationem, seu
pus aduentus illius non cognovit.
Nam Magi & patefecerunt tempus,
locum Nativitatis demonstrarunt.
Ius rei signum fuit, sacras literas ap-
solos permanisse Iudeos, ut per ille
gentes instruerentur, & illuminare-
tur, ipsi vero excæcentur.

4. Quærebant autem Magi, ubi
qui natus est Rex Iudeorum. Quo lo-
perpende magnam fidem & constan-
tiam istorum Sanctorum, non enim
quasi dubij & incerti quærunt sine no-
ne natus, sed magna freti fiducia omni-
exclusa dubitatione dicunt. Vbi est, qui
natus est rex Iudeorum ? Et quam
sciret Hierosolymis regnare Herodem
capitalemque esse pœnam, viuentem
ge, alium vel publicare vel adorare, nihilominus audacter consentitur Chri-
stum, & licet necdum viderint, parati
sunt tamen pro eo mori. O beati Ma-
gi, qui in præsentia Regis tam crude-
lis, ante cognitum Christum facti esse
Confessores Christi. Verum quid sibi
vult o

appelle-
rum, secundum
Angelo-
eum vo-
est, co-
Rex vni-
cialis Ro-
eum co-
in terra
his nou-
infantu-
iecere su-
bunal I-
candur-
Herode-
quod H-
Visio pa-
ta fuerit
populo-
mittit,
pe. Si e-
potuit
lus, ve-
tiam pa-
gis in t-
uersi,
tere, &
nam?
5. C

E VIT
vult o Magi, quod Regem Iudæorum
appelletis illum, qui non solum Iudæo
rum, sed etiam omnium hominum &
Angelorum Rex est? Quanquam recte
eum vocatis Regem Iudæorum, hoc
est, confitentium. Licet enim sit
Rex vniuersalis omnium, tamen Spe
cialis Rex est, & Saluator eorum, qui
eum confitentur & adorant in cœlo &
in terra. Iam verò Herodes cognitis
his nouis, totus turbatus est. Si cunæ
infantuli I E S V tantum terrorem in
iecere superbis regibus, quid faciet tri
bunal Iudicis, quando veniet ad iudi
candum? Nec mirum fuit, turbari
Herodem hominem impium; sed
quod Hierosolyma ciuitas Dei, dicta
Visio pacis, simul cum Herode turba
ta fuerit, id magis est admirandum. Ve
populo, cui propter peccata Deus per
mittit, vt regatur à peruerso Princi
pe. Si enim in cœlo Empyreo tantum
potuit sua nequitia supremus ange
lus, vt secum in abyssum traxerit ter
tiam partem stellarum: quanto ma
gis in terra gubernatores mali & per
uersi, poterunt suos subditos peruer
tere, & ynâ secum trahere in gehen
nam?

5. CONSIDERA, quomodo Ma

Apo.12.
E 3 gi

102 MEDITAT. DE VIT
gi, auditio Herodis responso, mox
vrbe egressi sunt versus Bethlehem,
sum conspexerint stellam, quam pi
viderant in Oriente, eamque mu
quam ante splendidiorem, praeben
se ante eos quasi viæ ducem, suæ
specie & pulchritudine mirè eos co
fortantem. Hic perpendere potes, qu
tum gaudium, quam ineffabilis fu
erit S. Magorum lætitia, cum stell
vidererent: quantas laudes dixerint,
gratias egerint Domino illi, qui tan
pere eis fauebat, & tam suauiter ad
alliciebat. Quare incredibili consola
tione pleni, sequendo stellam, benef
cio lucis visibilis, quærebant veram la
cem, & simul muneribus, quæ defere
bant, eum confitendo, in corde hum
Aiter absentem adorabant. Vide deinde
quomodo stella paulatim è sublimiu
lo descendens tandem defixa fuerit su
pra locum, in quo iacebat puer Iesu
quasi annuens eis & dicens: Hic est ille
qui natus est Rex. Hic est ille, de quo
vobis testimonium dedi. Quid vero
liud significabat hæc stella, quæ luc
sua Magis demonstrabat viam, quam
ipsum Christum? Hic enim est stell
matutina, quæ intra nubes resplendet
& de qua dixit Propheta. Orientur stell

C
ex Iacc
via, na
taque
demon
9. M
runt pr
ius. Fo
inueni
ministr
uit, c
cum n
passio
rum c
quām
homī
peregr
locun
maxi
liumi
to stu
Magi
absol
nū in
ta hu
to m
stra, c
talita
ciet à
æter
bulc

ex Jacob. Similiter Christus est quoque via, nam de scipso dicit. *Ego sum via. I- Num. 24.* taque Christus sua ipsius luce scipsum. *Ioan. 14.* demonstrauit.

9. MAGI in humili casu inuenierunt puerum cum MARIA matre eius. Fœlix es Maria, quia semper tecum inuenitur IESVS, tecum nascitur, quia ministra fuisti incarnationis: tecum vivit, quia seruisti ei in educatione, tecum moritur, quia comes fuisti in eius passione. Inuenerunt igitur Magi puerum cum Maria. Vbi potes expendere quam inæstimabili gaudio sancti illi homines affecti fuerint, cum cursu sue peregrinationis feliciter confecto, in locum tātopere exoptatum, delati duo maxima mundi lumina repererint, Filium illum, & illam Matrem. Regē tantum studio desideratum & quæsitum. Si Magi tanta lætitia exultarunt, quod absoluto itinere inuenerint Dominū in forma hominis passibilis, in tanta humilitate & solitudine natū: quanto maiore lætitia exultabit anima nostra, cū perfecto huius periculosa mortalitatis curriculo Dominum conspiciat à facie ad faciē, videbit regem illū æternum in sua claritate, non in vili stabulo, sed in cælesti palatio, non in præ-

E 4 fepi

104 MEDITAT. DE VITA
pi supra se num, sed in regio suæ glo-
throno, non in abiectione nostræ hu-
militatis & passibilitatis, sed in glo-
suæ Maiestatis.

7. CONSIDERA, quomodo Mag-
conspicte IESV intelligentes hunc
se diuinum partum sibi à stella com-
monstratum, mox in terram prostrati
atque si quipiam plusquam huma-
num in illo infantulo animaduerteret,
eum adorarunt, vt Deum, honorarunt
vt Regem, & salutarunt vt hominem.
Deinde apertis thesauris suis precioli
illa dona obtulerunt, nempe, aurum,
thus & myrrham, auro confitentes
ius potestatem regiam, thure Maiestas-
rem diuinam, & myrrha humanam me-
talitatem. Vbi vide quomodo cum mu-
neribus istis offerant quoque seipso,
hoc est corda sua per amorem & carita-
tem quandam perfectam; mentem sua
per intimam deuotionem, & denique
corpora sua, per humilem obedientiam
& resignationem. Atque hic amor, hæc
deuotio & resignatio S. Magorum, in-
star pretiosorum aromatum plus Do-
mino placuerunt, & in oculis Diuinæ
Maiestatis pluris æstimata fuerunt, quæ
quæcumque alia dona, quæ offerre po-
tuissent.

8. Oa-

VITA
suæ gloriæ
nostræ hu-
d in glor.
odo Ma-
s hunc
ella com-
prostrati
n huma-
duerter;
norarunt
ominem.
pretiola
aurum,
rentese
Maieſt-
inā mor-
um mu-
seipsoſ,
c carita-
em suā
enique
entiam
or, hæ-
im, in-
s Do-
viuinæ
t, quā
re po-
Oa-

CHRISTI. PARS I. 105

8. O anima mea quandoquidem dulcis & amabilis Iesus portam suæ caritatis aperuit, omnesque se inuisentes recipit, vade tu quoque; & si digna non es, vt cum illustribus istis personis compareas, adiunge te vt seruam seruorum Domini tui, ac post preciosas eorum oblationes, conare tu quoque aliquid licet vile offerre. Nā si Iesus amore tui voluit se tam pauperem facere, non de-dignabitur quoq; à te donum licet pau-perculum acceptare. Et si tanta est tua inopia, vt nec exiguum quid possis of-ferre, roga humiliter Matrem eius, vt particulam tibi aliquam ex magnis il-lis Regum donis largiri velit, & si non ex pretiosioribus, saltem ex amara myrtha paucula grana; vt quando aliud nō suppetit filio eius offerendum, offerre saltem possis lachrymas, & veram tuo-rum peccatorum contritionem.

7. CONSIDERA, quām magna fuerit Magorum fides, quæ ita conui-cit & captiuauit eorum intellectum, vt eum pro vero Deo & mundi Condito-readorauerint, quem videbāt exteriū esse pauperem & abiectum coram mū-do. Non retrocesserunt, non offensi sunt, nec stabuli, nec præsepis, nec pan-norum vilitate, multò verò minùs scan-

E 5 dali-

106 MEDITAT. DE VITA
dalizati, aut lachrymis & imbecillitate
infantuli, aut pauperis matris præsto-
tia Dicite o Magi, si tata sapientia pro-
diti estis, cur veneremini tanquam Dei

hunc infantulum, Regisq; munierib; ho-
noretis? cū scriptū sit, Deum habitare
Tēplo sancto suo, gloriā & diuinitas esse
domo eius, cuius mirabilis potētia, virt
magna, & sapiētia sine numero. Iā quid
stabulo cum celo? vilitati cū gloria, pa-
pertati cum diuinis opib; infantie hu-
pueruli, cum infinita sapientia & poten-
tia Dei? si hic Rex est, vbi purpura Reg-
lis? nisi fortè sunt hi viles panniculi, qui
bus eū videtis obuolutū. Et si Rex est,
vbi corona Regia? nisi fortè diademae-
ius, quo coronauit eum mater sua, et
soccus nostræ mortalitatis. Denique si
Rex est, vbi aula regia, vbi turba famu-
lorū? nisi fortè præsepe est, thronus, &
aulici eius sunt pauper Joseph & Maria.
Hæc secundum mundum potius sunt
stultitia quam sapientia. O sapiens stu-
ltitia Magorum, & stulta sapientia mun-
di. Facti sunt stulti, ut ad verā sapientiā
peruenirent, & à Spiritu S. doctri in pra-
xim redegerunt doctrinam cælestem,
quam postea prædicauit Apostolus di-
cens. Si quis videtur inter vos sapiens es-
se in hoc seculo, stultus fiat, ut sit sapiens.

10. CON-

z. Cor. 3.

Cant. 3.

Psal. 10.
Psal. 111.
Eccl. 43.

VITA
pecillat
s præsc
ntia præ
quā Dei
herib.
abitatio
ias effe
cia, virt
. Iā quā
oria, par
ntie hu
& poten
ra Regi
culi, qui
Rex est
demae
ua, et
uiques
famili
nus, &
Maria,
is sunt
s stul
mun
ientia
n pra
stem,
us di
ns es
iens.
ON.

CHRISTI PARS I. 107

10. CONSIDER A denique, quantum gaudium B. Virgini obortum fuerit, cernenti laetas illas lacrymas, munera, & deuotionem Sanctorum Magorum; probeq; intelligenti, iam dari initium amplificandi regni Christi, & cognitio nis veri Dei. Cogita quo iubilo exilierit cor eius, quis ardor in sacro illo pectore exarserit, cum videret filium suum tantopere dilectum tanto honore & gloria honestari, cum videret tam laeta conuersio mundi exordia tam impensè exoptata; Et si tanta erat exultatio matris, quanto maior debuit esse filij Iesu hominum amatoris? spectantis in trium istorum Magorum fide humanæ salutis priuicias, Patris gloriam confusio[n]em diaboli, peccati triumphum, & mortis victoriā? Aduerte qua maturitate & senili quasi grauitate sapientissimus infantulus, non loquendo, sed ac si omnia intelligeret, auscultando, hilariq; & benigno vultu eos aspiciendo, ac deniq; dum illi postulata discedendi potestate magna deuotione manus & pedes eius exoculari conantur diuinā suas manus ad osculum, ut eos in suo amore confirmaret porrigen do, data benedictione incredibili consolatione plenos dimiserit.

E 6 COL-

ORABIS Christum Dominum,
vt sicut indicio stellæ manifesta
voluit Magis, faciendo eos per alian
viam redire in regionem suam, sicut
mine gratiæ suræ illuminare dignet
conscientiæ tuæ tenebras, & dare tibi
notitiam sui, simul & tui ipsius, vt ag
noscens quantum ille fecerit pro te, &
quantū vicissim tu debeas illi pro con
sequenda perfecta dilectione illi offeras
totum cor tuum & animam, & sicut
per consuetudinem peccandi longè re
cessisti ab æternæ fœlicitatis patria, si
duce eius gratia per viam poenitentia
in eandem reuerti possis.

DOC VMENT A.

I. **N**ATO Christo, statim Magis ap
paruit stella, veneruntq; cum ma
neribus ad illū querendū & adorandū.
Quando Dominus per gratiam nascitur
in anima, statim immittit diuina inspi
rationis radios, quæ eū moneant ad com
mutandā vitā, querendumq; Christū,
& offerendū ei honorū operū munera. Un
de quando nos sumus tepidi, & non va
camus operib. bonis, aut sectādis Christi
virtutibus signum est illum nondum esse
in nobis natū, nec nos ab eius spiritu duci

2. Magi

2. Magi querētes Christū Hierosolymis,
non inuenērūt. Christus non inuenitur in
magnificis palatijs, & cōmodis diuitiā do-
micilijs, sed in abiecta & humili ciuitate
Bethlehē. Vnde dicit ipsa Veritas, diuites
difficulter ingressuros regnum cōlorū: E-
contrario verò ait, pauperum esse regnū
cōlorum.

3. Herodes, ignorās quo loco nasciturus
esset Christus, cōsuluit Pontifices & Le-
gis Doctores, qui licet Christi inimici, ve-
ritatē cōfessi sunt, & locū nativitatis in-
dicarūt. Vnde discimus, in Consciētia du-
bīs, recurrentū esse ad Pralatos & Pasto-
res, firma in Deum fiducia freti, etiam si
peruersa sint vita. Deum non passurū, ut
in rebus ad gubernationem & directionē
animæ nostra pertinentibus hallucinen-
tur, sed viam salutis doceant.

4. Magi relicto Hero de egressi Hierosoly-
mam, de nouo confixerūt stellā, & inef-
fabili latitia sūt perfusi. Si perfectè vis il-
luminari, & cor tuū vera consolatione
& latitia perfundi, quā nemo possit tibi
adimere, desere Herodem, egredere Hiero-
solymam, renuncia mundo & omnibus
eius pompis, fuge huius periculosis faculi-
tumultus, & subito tibi apparebit diui-
na gratia Stella, quā te comitabitur usq;
ad beatificam visionem tui Creatoris.

E 7   5. Magi

110 MEDITAT. DE VITA

LUC. 2.

5. Magi inuenierunt puerum Iesum cum Maria matre eius, idē legitur de Paschis, quod inuenient Mariam cum puer Iesu. Non reperitur filius sine matre, ne mater sine filio. Vnde intelligimus, nō posse aliquem esse verū seruum Iesu, qui non sit simul deuotus Maria, & contra nos fore verè deuotum Maria, qui non surrit verus seruus Iesu.

6. Magi inuenient Iesum aperuerunt thesauros suos, ut eos offerrent. Quo exēplo dīmus, nō aperire thesauros nostros, hoc est, publicare & ostentare virtutes nostrā & gratias quandiu in via huius viterbamur, donec liberi ab insidijs inimicorum, & peregrinationis nostra exitum consecuti eas offeramus soli Deo, à qua eas receperimus.

7. Magi primò supplices in terrā abiēti adorarūt Christū, & dcinde sua munera obtulēre. Et nos, si valimus operū nostrorū dona grata Deo, offeram⁹ ei primos ipsos, hoc est, cor nostrū & voluntati Deo enim scriptum est. Respxit primū ad Abel, deinde ad munera eius.

8. Magi obtulerunt Domino aurū, thus & myrrham. Tūc Christo offerimus aurum charitatis, quādo eum perfectè super omnia diligimus. Tūc offerimus Thus de nota orationis, quādo eū benedicim⁹, lau-

GEN. 4.

dam⁹,

VITA CHRISTI. PARS I. iii

dam^o, & agim^o gratias pro acceptis bene
ficijs. Tūc offerimus myrrham mortifica-
tionis, quādo sui amore refrenam^o appeti-
tū & desideria inordinata carnis nostra.
Similiter tunc offerimus Christi aurum
bonorū temporaliū, quando illis utimur
in finem, ob quē sunt condita, nēpe ad nos
sustētandos, & iuuandes proximos. Tūc
offerimus thus bonorū spiritualium, que
sunt facultates animi nostri. Intellectum
scilicet. Voluntatem & memoriam, quan-
do illis utimur, in cum finem, ob quē do-
minus illas nobis dedit. Tunc deniq^z of-
ferimus myrrham, bonorum corporalit^m,
quādo custodimus nostros s̄esus mortifica-
m^o passiones & totos nos omnesq; vires et
actioes nostras diuino seruitio impēdim^o.

9. Religiosi, tribus votis Deo consecrati,
tūc cū magis Christo offerunt aurū, quā-
do per paupertatē renunciāt, & perfecte
expoliā se bonis huius mūdi. Tunc vero
offerunt Thus, quando per castitatē cor-
pore suofaciunt sacrificiū mundū & odo-
riserū divina Maiestati. Tunc aut̄ of-
ferūt myrrhā, quando per obedientiā mor-
tificant propriam voluntatem & iudiciū,
subīciendo illud iudicio superioris.

10. Magi admoniti in somnis per aliam
viam reuersi sunt in regionem suam. Sic
bos postquā per pœnitentiā inuicerimus

Chri-

112 MEDITAT. DE VITA
Christi, & consecutifuerimus eius gra-
tiam, non debemus in primā viā redi-
sed mutato istinere, alia via tēdere in pa-
triā, è qua per peccatū discesseramus. Pa-
tria nostra est paradiſus, è qua homo di-
cedit superbiēdo, inordinatus appetitione
seclando, & adhārēdo rebus terrenis, ad
quam reditus non patet, nisi per viā co-
trariam, nēpē humilitatis, pañitētia, con-
temptus mūdi, et mortificationis carnū

DE PURIFI- CATIONE B.

VIRGINIS,
ET

PRAESENTATIONE
CHRISTI IN TEM-
PLO.

MEDITATIO VIII.
EVANGELIVM.

Ost Q V A M impleti
sūt dies purgationis MA-
RIA E secundum legem
Moyſi, tulerunt puerum
in